

Siis leikus saab ka rohke olla,
Ja same nähha rõõmsad aad. —
Jah! — ogga keik se tulleb siis,
Kui rahwa käes on õige viis!

8. Mo Jummal! te, et põllud, väljad
Sel aastal hästi kaswaksid,
Ja nendo, kui keik tousvad haljad,
Ka valmisti vilja annaksid:
Et mitte rikkufs talvel külm,
Ei suil ka raske koue ilm.

9. Oh Jummal! sada pahhandussed
Siit meie maast ja rahwa seast!
Et iggal pool saaks armastussed
Ja leppimised nähha heast:
Küll siis keik hästi korda lääks,
Kui rahwas selle pâwa nääks!!

Sallaja fulajaist.

Se on innimestel üks ärrarâkimatta rummal ja pâhha viis, et sallaja uste eht hakende tagga sallamahti teiste jutto püüdwad

pusada. Sedda meie muidogi teame, et kegi omma jutto sallaja fulaja kassuks egga öppetusseks rági, sepârrast ei woi fulaja fulamisse läbbi ennesele kasso sada, — waid ta teebs ennesele ja teistele fahjo; eht kui ka mitte iggakord just fahjo, mis keik innimes sed fahjuks nimmetawad, siiski ommeti ennamiste paljo tühja tülli ja melehaigust, — mis wahhest suremaks fahjuks on, kui silmanähtaw fahjo. Ja ennamiste sawad fulajad isse ka omma fahjo. Kuid a ükskord ühhe pari sallaja fulajatte kässi käinud, olgo teiste fulajattele öppetusseks ja meletulletuseks, et nemmad sedda pâhhat viit fus sed da teist játtaksid.

Kattoligi usso rahwa keskes peti wannemal aial floostri ellust paljo luggu, sepârrast ka paljo innimesi koostritteesse läksid. Muist ollid meesterahwa floostrid, fus mehhed üksi ollid, — ja neid mehhhi nimmetadi munagaks; muist ollid naesterahwa floostrid, fus naesterahwad jälle üksi ollid, ja neid innimesi nimmetadi nonuiks. — Nüüd olli